Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1724/2001 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 23 lipca 2001 r.

dotyczące działań podejmowanych w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych w krajach rozwijających się

(Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r.	L 344	1	27.12.2005

▼B

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1724/2001 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 23 lipca 2001 r.

dotyczące działań podejmowanych w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych w krajach rozwijających się

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 179 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnota Europejska jest zaniepokojona obecnością min przeciwpiechotnych i innych niewybuchów na obszarach, na których społeczności cywilne starają się przezwyciężyć skutki konfliktów zbrojnych.

(2) Miny przeciwpiechotne są przyczyną cierpień i ofiar w ludziach, w szczególności w najbiedniejszych częściach świata, i stanowią poważną przeszkodę dla rozwoju gospodarczego, hamują powrót uchodźców i wysiedleńców oraz utrudniają akcje pomocy humanitarnej, odbudowę, rehabilitację i przywracanie normalnych warunków socjalnych.

(3) Wspólnota jest zdecydowana przyczynić się w pełni do realizacji celu, jakim jest całkowite wyeliminowanie w nadchodzących latach min przeciwpiechotnych na całym świecie.

(4) Wspólnota i jej Państwa Członkowskie dokonały największego wkładu w rozszerzanie zakresu międzynarodowych wysiłków w celu przezwyciężenia tragedii związanych z minami przeciwpiechotnymi.

(5) Działanie mające na celu całkowitą eliminację min przeciwpiechotnych znajduje się nadal we wczesnym stadium i dlatego Wspólnota powinna nadal zdecydowanie przewodzić tym wysiłkom, do czasu pełnej realizacji tego celu.

(6) Niniejsze rozporządzenie stanowi bezpośrednią reakcję na postanowienia Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu (Konwencja ottawska).

(7) Dlatego z pomocy finansowej powinny, w pierwszej kolejności, korzystać te kraje rozwijające się, które są zaangażowane w walkę przeciwko minom przeciwpiechotnym i są Stronami Konwencji ottawskiej.

(8) Wspólnotowe działania przeciwminowe stanowią często integralną część pomocy humanitarnej i działań związanych z rehabilitacją, odbudową lub rozwojem, będąc przy tym odrębnym i wyspecjalizowanym rodzajem działalności, podlegającym odmiennym priorytetom, wymaganiom operacyjnym i nakazom polityki.

(9) W ramach takich działań, jak również w przypadku programów ramowych na rzecz badań i rozwoju technologii dotyczących działań przeciwminowych, nowe i istniejące działania będą nadal finansowane ze specjalnych linii budżetowych, a gdzie sytuacja tego wymaga, wspierane, uzupełniane i koordynowane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. C 248 E z 29.8.2000, str. 115 oraz Dz.U. C 120 E z 24.4.2001, str. 168.

([2]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 31 maja 2001 r. (Dz.U. C 213 z 31.7.2001, str. 1) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2001 r.

▼B

(10) Aby umożliwić Wspólnocie skuteczne przyczynianie się do akcji zapobiegawczych dotyczących min, niezbędnym będzie zezwolenie na wspólnotowe działanie w celu niszczenia zapasów min przeciwpiechotnych, w powiązaniu z działaniami w celu niszczenia min przeciwpiechotnych pozostałych w ziemi.

(11) Należy zintensyfikować badania naukowe w celu rozwijania technologii ułatwiających wykrywanie min i bardziej precyzyjne rozpoznawanie zaminowanych obszarów.

(12) Wspólnota musi być w stanie ustalić, że sfinansowane przez nią akcje rozminowywania były skuteczne. Dlatego musi ona korzystać ze stosownych środków technicznych, włącznie z technologią wojskową, tam gdzie jest to konieczne.

(13) Niniejsze rozporządzenie ma stworzyć podstawę dla spójnego i efektywnego podejścia dla wspólnotowych działań przeciwminowych prowadzonych w krajach rozwijających się, poprzez wspieranie zintegrowanej strategii, w ścisłej koordynacji między Komisją, Państwami Członkowskimi i społecznością międzynarodową na wszystkich etapach działań przeciwminowych.

(14) Takie podejście nie powinno przeszkadzać Wspólnocie w reagowaniu na humanitarne sytuacje krytyczne, gdziekolwiek wystąpią.

(15) Niezbędne jest zapewnienie, że działania te są zgodne z całą polityką zagraniczną Unii Europejskiej, w tym także wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa.

(16) Środki niezbędne dla wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych powierzonych Komisji ([1]).

(17) Problem min przeciwpiechotnych, w związku z cechującym go zagrożeniem dla życia i z uwagi na jego światowy zasięg, wymaga skutecznych, elastycznych i tam, gdzie sytuacja tego wymaga, szybkich procedur decyzyjnych odnośnie do finansowania działań wspólnotowych.

(18) Niniejsze rozporządzenie ustanawia, na cały czas swojego obowiązywania, ramy finansowe, które mają być zasadniczym punktem odniesienia dla organu budżetowego, w rozumieniu pkt 33 Porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej ([2]).

(19) Wspólnota powinna zapewnić maksimum przejrzystości w stosowaniu pomocy finansowej i surowe kontrole wykorzystywania środków.

(20) Ochrona interesów finansowych Wspólnot, jak również zwalczanie oszustw i nieprawidłowości, stanowią nieodłączną część niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia procedury dla prowadzenia działań wspólnotowych przeciwko minom przeciwpiechotnym w ramach wspólnotowej polityki współpracy na rzecz rozwoju, przy jednoczesnym rozwijaniu jednolitej i spójnej, humanitarnej strategii rozminowywania, w odpowiedzi na postanowienia Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i transferu min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu (zwanej dalej „Konwencją ottawską”).

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
([2]) Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

▼B

2. Działania określone w niniejszym rozporządzeniu są realizowane na terytorium krajów rozwijających się lub odnoszą się bezpośrednio do sytuacji powstających w krajach rozwijających się, w szczególności w krajach najbardziej narażonych oraz w krajach przezwyciężających skutki konfliktów.

Działania przeciwminowe są włączone do wszystkich strategii krajowych dla tych krajów rozwijających się, które odczuwają skutki stosowania min przeciwpiechotnych.

Artykuł 2

1. Wspólnotowe działania realizowane na podstawie niniejszego rozporządzenia mają na celu wspomaganie krajów, które odczuwają skutki stosowania min przeciwpiechotnych, w tworzeniu warunków niezbędnych dla ich rozwoju gospodarczego i społecznego, poprzez:

a) wspieranie opracowywania, monitorowania i wdrażania cywilnej strategii dotyczącej działań przeciwminowych;

b) wspomaganie poszkodowanych krajów w zakresie wykonywania Konwencji ottawskiej;

c) tworzenie i utrzymywanie w poszkodowanych krajach międzynarodowych struktur i lokalnego potencjału dla prowadzenia działań przeciwminowych o maksymalnej skuteczności;

d) reagowanie na sytuacje krytyczne o charakterze humanitarnym, zapobieganie wypadkom i wspomaganie rehabilitacji ofiar min;

e) wspieranie wypróbowywania w realnych warunkach i wprowadzania do praktycznego użycia odpowiedniego sprzętu i technik stosowanych w działaniach przeciwminowych;

f) popieranie koordynowania z użytkownikami końcowymi sprzętu do rozminowywania, działań na wczesnych etapach badań i wspieranie korzystania z tych technologii w najbiedniejszych krajach dotkniętych problemem min;

g) wspieranie akcji rozminowywania, dostosowanych do miejscowych warunków środowiska naturalnego i uwzględniających stały rozwój regionu dotkniętego problemem min;

h) wspomaganie koordynacji działań podejmowanych przez międzynarodowe podmioty uczestniczące w działaniach przeciwminowych.

2. Działania finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą obejmować wszelkie czynności związane z działaniami przeciwko minom przeciwpiechotnym, które będą wspierały realizację celów niezbędnych dla rozwoju gospodarczego i społecznego, a w tym:

a) edukację uświadamiającą problem min;

b) kształcenie wyspecjalizowanego personelu;

c) badanie i oznaczanie podejrzanych terenów;

d) wykrywanie i identyfikację min przeciwpiechotnych;

e) rozminowywanie zgodne ze standardami humanitarnymi i niszczenie min przeciwpiechotnych pozostałych w ziemi, w powiązaniu z niszczeniem zapasów min przeciwpiechotnych;

f) pomoc ofiarom, rehabilitację i socjoekonomiczną reintegrację ofiar min;

g) zarządzanie informacją, łącznie z systemami informacji geograficznej;

h) inną działalność, przyczyniająca się do zmniejszania wpływu min przeciwpiechotnych na ludzi, gospodarkę i środowisko naturalne.

3. W kontekście ust. 2 przyznaje się pierwszeństwo działaniom podejmowanym w krajach najbardziej poszkodowanych przez miny, gdzie miny przeciwpiechotne lub związane z nimi inne niewybuchy powodują wiele ofiar w ludziach, lub gdzie obecność lub podejrzewana obecność takich urządzeń stanowi główną przeszkodę dla przywrócenia

▼B

działalności gospodarczej i społecznej lub dla rozwoju, i w związku z tym wymaga szczególnego, długookresowego zaangażowania, którego nie może zapewnić pomoc dotycząca humanitarnych sytuacji krytycznych lub odbudowy.

4. W celu zapewnienia spójności, komplementarności i synergii w ramach regionalnych programów współpracy, i w kontekście projektów dotyczących pomocy humanitarnej, rehabilitacji, odbudowy i rozwoju, działania przeciwminowe, które mogą być finansowane w ramach każdego z tych programów lub projektów, są nadal finansowane z linii budżetowych, z których finansowana jest akcja główna. Tam, gdzie jest to konieczne, działania te mogą być uzupełniane lub wspierane przez działania przeciwminowe finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Z działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia korzystają zasadniczo te kraje, które są zaangażowane w walkę przeciwko minom przeciwpiechotnym i są Stronami Konwencji ottawskiej. Wyjątki mogą być czynione dla humanitarnych sytuacji krytycznych, dla pomocy ofiarom min i dla akcji bezpośrednio wspierających narażone społeczności cywilne, takie jak uchodźcy i wysiedleńcy, lub w przypadku gdy nie funkcjonuje administracja krajowa.

Artykuł 4

1. Partnerami kwalifikującymi się do otrzymania wsparcia finansowego na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być regionalne i międzynarodowe organizacje i agencje, organizacje pozarządowe, władze krajowe, regionalne i lokalne, ich oddziały i agencje, instytuty oraz podmioty publiczne i prywatne dysponujące szczególną wiedzą fachową i doświadczeniem.

▼M1

2. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ([1]).

▼B

3. Przedsiębiorstwa i inne organizacje uczestniczące w przetargu wykazują, że prowadzą politykę operacyjną, która nie naraża ich pracowników na nadmierne ryzyko, i że polityka taka jest wsparta odpowiednim ubezpieczeniem pracowników: wypadkowym i od odpowiedzialności cywilnej.

Artykuł 5

1. Pomoc wspólnotowa udzielana na podstawie niniejszego rozporządzenia może być wykorzystywana do finansowania pomocy technicznej, kształcenia, personelu lub innych usług związanych z działaniami przeciwminowymi; wypróbowywania sprzętu i technik; wsparcia logistycznego, nabywania, dostarczania i składowania wszelkiego sprzętu, dostaw i prac budowlanych potrzebnych do prowadzenia działań przeciwminowych; badań i konferencji oraz środków wzmacniających międzynarodową koordynację działań przeciwminowych; misji dotyczących oceny i kontroli; działań zwiększających świadomość społeczną; jak również kosztów podkreślania wspólnotowego charakteru pomocy.

2. Finansowanie przez Wspólnotę na podstawie niniejszego rozporządzenia przyjmuje postać dotacji.

([1]) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.

▼B

3. W przypadku gdy działania są przedmiotem umów finansowych między Wspólnotą a krajami korzystającymi z pomocy, umowy takie przewidują, że podatki, cła i inne należności nie są pokrywane przez Wspólnotę.

Artykuł 6

Ramy finansowe dla realizacji wspólnotowych działań przeciwminowych w okresie 2002–2009 r. na podstawie wszystkich rozporządzeń mających zastosowanie w kontekście art. 2 ust. 4, wynoszą 240 milionów EUR Z tej kwoty 140 milionów EUR przeznacza się na działania przeciwminowe prowadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia Rady (WE) nr 1725/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. dotyczącego działań podejmowanych w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych w państwach trzecich innych niż kraje rozwijające się ([1]).

Roczne środki są zatwierdzane przez organ budżetowy w ramach limitów perspektywy finansowej.

Artykuł 7

1. Komisja jest wspomagana przez odpowiedni komitet geograficzny.

2. W przypadku gdy dokonuje się odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, przy uwzględnieniu przepisów jej art. 8.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 8

1. Komisja, na podstawie systematycznej wymiany informacji, w tym wymiany informacji na miejscu, ułatwia skuteczną koordynację działań pomocowych podejmowanych przez Wspólnotę i poszczególne Państwa Członkowskie, w celu zwiększenia spójności i komplementarności ich programów.

2. Komisja może poszukiwać możliwości współfinansowania z innymi darczyńcami, w szczególności z Państwami Członkowskimi. ►M1 Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005. ◄

3. Komisja wspiera koordynację i współpracę z międzynarodowymi ofiarodawcami i działaczami, w szczególności tymi należącymi do systemu Narodów Zjednoczonych oraz z organizacjami pozarządowymi, jak również z odpowiednimi centrami, takimi jak Międzynarodowe Genewskie Centrum Humanitarnego Rozminowywania.

4. Podejmuje się niezbędne środki dla wskazania wielkości udziału Wspólnoty.

Artykuł 9

1. Komisja ocenia, decyduje i zarządza działaniami objętymi niniejszym rozporządzeniem, zgodnie z obowiązującymi procedurami budżetowymi i innymi, w szczególności tymi ustanowionymi w art. 116 i 118 rozporządzenia finansowego z dnia 21 grudnia 1977 r. mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ([2]).

2. Decyzje finansowe przekraczające kwotę 3 milionów EUR są podejmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 2.

([1]) Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 6.
([2]) Dz.U. L 356 z 31.12.1977, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE, EWWiS, Euratom) nr 762/2001 (Dz.U. L 111 z 20.4.2001, str. 1).

▼B

3. Komisja powiadamia odpowiedni komitet określony w art. 7 ust. 1 o wszelkich decyzjach finansowych o wartości poniżej 3 milionów EUR Informacje te są udostępniane najpóźniej na tydzień przed podjęciem decyzji finansowej.

4. Komisja może podejmować decyzje zmieniające decyzje finansowe przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 2, jeżeli nie pociągają one za sobą zasadniczych zmian lub dodatkowych zobowiązań przekraczających 20 % początkowego zaangażowania.

Artykuł 10

1. Projekty stanowią część szerszych działań na rzecz rozwoju lub odbudowy danego kraju lub regionu, są uszeregowane pod względem ważności oraz oceniane w kategoriach ich pozytywnego oddziaływania i opłacalności ekonomicznej.

2. Jeżeli to możliwe, projekt powinien być wyraźnie zintegrowany z krajowym programem dotyczącym min przeciwpiechotnych, koordynowanym przez rząd kraju korzystającego z pomocy lub społeczność lokalną, we współpracy z organizacjami pozarządowymi, lub przez upoważnioną do tego instytucję międzynarodową. Celem powinno być przejęcie projektu, we właściwym czasie, przez rząd kraju korzystającego z pomocy lub przez społeczność lokalną, albo przez organizacje pozarządowe, w celu wzmocnienia lokalnych możliwości i trwałości projektu.

Artykuł 11

Wszelkie porozumienia lub umowy finansowe, zawierane na podstawie niniejszego rozporządzenia przewidują, iż Komisja i Trybunał Obrachunkowy przeprowadzają kontrolę na miejscu, zgodnie ze zwykłymi procedurami przewidzianymi przez Komisję na mocy obowiązujących przepisów, w szczególności tymi, które zawarto w rozporządzeniu finansowym.

Ponadto Komisja może przeprowadzać kontrole na miejscu i inspekcje zgodnie z rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ([1]). Środki podejmowane przez Komisję zapewniają właściwą ochronę interesów finansowych Wspólnoty zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ([2]).

Artykuł 12

W celu ułatwienia koordynacji i programowania wieloletnich działań przeciwminowych, na wspólnych posiedzeniach Komitetów, określonych w art. 7 ust. 1, systematycznie prezentowany jest dokument strategiczny w sprawie min przeciwpiechotnych obejmujący wytyczne horyzontalne i priorytety wspólnotowych działań przeciwminowych oraz wzorcowe sposoby jej realizacji, który analizuje się zgodnie z procedurami określonymi w art. 7 ust. 2. Dokument strategiczny w sprawie min przeciwpiechotnych obejmuje takie sprawy jak wieloletni program indykatywny i odnosi się do istniejących programów działań przeciwminowych na poziomie krajowym i regionalnym, do wkładu innych darczyńców, włącznie z Państwami Członkowskimi i do wspólnotowych działań przeciwminowych finansowanych z innych linii budżetowych. Dokument strategiczny w sprawie min przeciwpiechotnych jest także przekazywany do wiadomości Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 13

1. Komisja regularnie dokonuje oceny działań finansowanych przez Wspólnotę, aby stwierdzić, czy zostały osiągnięte cele działań oraz aby ustalić wytyczne dla poprawy skuteczność przyszłych działań.

([1]) Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.
([2]) Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

▼B

2. Komisja przedstawia w swoim sprawozdaniu rocznym w sprawie współpracy na rzecz rozwoju prowadzonej przez WE, przekazywanym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, informację o postępie w zakresie wszystkich działań wspólnotowych, jak również o wynikach dokonanych ocen. Sprawozdanie określa, jakie działania zostały zrealizowane i wskazuje kwoty pochodzące z różnych linii budżetowych.

Artykuł 14

Co trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ogólną ocenę wszystkich wspólnotowych działań przeciwminowych wraz z propozycjami dotyczącymi przyszłego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz, w razie potrzeby, propozycjami jego zmiany.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.